

# Şair Ve Şiire Dair

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Ocak 2025

Düşünce ikliminde ansızın peyda olan rüzgârın darmadağın ettiği cihan ve mutlak değerli sayıların mutluluk beklentisi.

Sahiden de: bir sayı mutlu olmayı bilir mi?

Ya da o sayıyı yüreğine saklayıp da insan sadece bir sayının varlığı ile mutlu olabilir mi?

Aklın yanmış devreleri ve nice evreye denk düşen günler ve takvim yaprakları.

Görüntü ihlali bazen: bazense ihlal edilmiş sınırlar ve sayı değerlerini yok sayıp değerli olan sevdiklerimize eşlik eden tarihler.

Günün ibresi umuda dönük gecenin peşrevi yitik.

Pelesenk olan şeyler var aklın ambarında saklı tahıl gibi ekmek gibi.

Ya da aklın boş duvarlarına asılı resimler gibi.

En sevdiğimse aklımın raflarında kayıtlı olan kitaplar ve onlara eşlik eden duygular bir gülücüğün resmini çizmek adeta asılı olan göğe bir selam vermek ve uçan kuşun kanadına konmak gibi yaşamak.

Bir bardak çayın deminde dostluk.

Aşkın havsalasından taşan özlem.

Yanık kelamın ömrü bir şiire dize olan ya da bir hikâyenin özeti yazarın hayatından derlediği anılarla içli dışlı olan.

Yenilgi addedilen kimi zaman ama sırasını savmadan da geçmek bilmeyen ömür.

Ön sözü olmalı mesela yazılan şiirin ve de bir hikâyesi belki de ehemmiyet taşımayan şiir sevmeyen insanların gözünde ve şiirlerin namesi sulusepken yüreği şairin kalemin izini sürüp yüreğindeki gizi kelimelere döktüğü.

Öncemde ne zaman şiir solumuştum ki?

Ne zaman bir şiir kitabını elime alıp da okumuşluğum vardı ki?

Yirmili yaşlarımda âşık oldum bir bilinmeze sonra kendimi şiir yazarken buldum derken o ateş söndü ve şiirlerimi göçen aşkın yanına gömdüm işin ilginç aşkın muhatabı farkında bile değildi olup bitenin. Sonra derin bir suskunluğa büründüm ve farklı hayallere mecralara kanat açtım ne de olsa gençliğimin heyecanı ile kariyer planlarımla peşine düşmüştüm.

Tu kaka mesleğim.

İşletme mezunu olup da işletemediğim aklım.

Eğitimsizliğe gönül verip öğrenci kimliğime diktiğim öğretmenlik ülküm ve öyküm ve nihayetinde öğretmen kürsüsüne çıkıp bu hayalimi gerçek kıldım.

Devasa bir es veriyorum çünkü hayallerim sonlanmazken gerçek kılmış olsam da hayallerimi sonunu getiremedim.

Şiir yazdığımı öğrendiğim o ilk gün ilk gece ve ben adeta yeniden keşfetmiştim Amerika'yı ve de ruhumun derinliklerinde saklı binlerce tohumu şiir niyetine ektim gönül bahçeme.

Şiirlerdi sığınağım.

Denemeler yazdım ve hikâyeler hatta birkaç roman ama şiir bambaşkaydı benim gözümde belki de iyi bir şair filan değildim ama anlamıştım ki benim hayatım baştan sona zaten şiirden şiirlerden ibaretmiş. Sevginin hükmettiği şiir iklimi.

Aşkı resmettiğim bir evren.

Aşkın katık olduğu hatta merkeze oturttuğum ve merkezkaç kuvveti ile hayatı yaşanır kıldığım. İklimlerden şiirdi mademki mahremim ve mabedim.

Şiirlerdi mademki kucak açan sonsuzluğa.

Yazmış olduğum ne kadar şiir olursa olsun yazmaya ve değerli şairleri okumaya doymuyorum.

Kısacık bir söz dizini iken şiir nasıl da hayatı sığdırıyor kısacık dizelere.

Ve evet, bazen uzun yazıyorum şiirlerimi ve coşukum hala sonlanmıyor.

Birileri kısa kesmemi söylüyor ve noktayı koyuyorum ansızın: o da bir süreliğine ve sadece o an yazdığım şiire sonra devam ediyorum kaldığım yerden.

Örtüştüğüm ne çok şey saklı içimde dışımda.

Ön sözü olmayan ne çok duygunun farkındalığını yaşıyorum hayatın gizinde.

Ünlem şaşkın.

Hayat ise bir ibre.

İmleci yüreğimin ve şiirin dilinde saklı iken binlerce imge.

Hayatı şiir gibi solumuşum meğer ben kendimi bildim bileli ve kendimi bilmedim bilmeyeli zaten şiirmişim ben.

Aşka düşmek çok mümkün hele ki aşka âşıkça insan.

Masum tınısı aşkın ve titri şairin asla da metazori bir iklim değil sevmeyi sevmek.

Bağdaş kurduğum hatıralar ve insanlar sevgiyle büyüye bir coşkuyu bana nasip etmişken Tanrı.

Ilıman ya da soğuk bir iklim giyindiğim.

Eşlik eden yağmur ayaklarımı sürüdüğüm çamurlu yollar ama suyun eşliğinde akan giden bir çamur bu.

Sevgiyle bütünleşen kâinat.

İrki da yok hem sevginin ve de şiirlerin.

Sevmeye doyamazken yürek semazen eteklerim tutuşan ve şiir ekip umut biçtiğim.

Alametifarıkası yaşamın ve fitratı şairin.

Dikili bir ağacım olmasa da dikili şiirlerim var benim ve dik başlı bir aşkla kucak açtığım s/onsuzluğun sağanağında ıslanıp hayata ve sözcüklere karıştığım ve kavuştuğum yine kendim üstelik bir ömür kendimi kendim reddetmişken yaza yaza kendimi kabullenmenin büyüsü ile aralıksız hamt ettiğim...